

Indenrigs- og sundhedsministeren

Københavns Kommune
Teknik- og Miljøborgmester Bo Asmus Kjeldgaard
Rådhuset
1599 København V

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Dato: **15 OKT. 2010**
Enhed: Kommunaljura
Sagsbeh.: DEPHVM
Sags nr.: 1007245
Dok. nr.: 318035

Københavns Kommunes Teknik- og Miljøborgmester har ved brev af 23. august 2010 på vegne af Teknik- og Miljøudvalget anmodet Indenrigs- og Sundhedsministeriet om at belyse Københavns Kommunes muligheder for at varetage driften af belysningen på private fællesveje og afholde udgiften hertil i medfør af kommunalfuldmagtsreglerne. Københavns Kommune henviser i henvendelsen til Indenrigs- og Sundhedsministeriets udtalelse af 16. december 2003 samt Statsforvaltningen Syddanmarks udtalelse af 1. maj 2009 til Odense Kommune.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan i anledning af henvendelsen indledningsvist oplyse, at tilsynet med kommunerne varetages af statsforvaltningen i den region, hvor kommunen er beliggende. Det er således Statsforvaltningen Hovedstaden, der fører tilsyn med Københavns Kommune, og det er derfor statsforvaltningen, som i første instans vil kunne tage stilling til det konkrete spørgsmål om, hvorvidt Københavns Kommune med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan afholde udgifterne til driften af belysningen på de private fællesveje i kommunen.

I forhold til kommuners mulighed for at afholde udgifterne til driften af vejbelysningen på private fællesveje med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan Indenrigs- og Sundhedsministeriet videre generelt oplyse følgende:

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har i brev af 16. december 2003 til Kommunernes Landsforening blandt andet udtalt, at:

"Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at en kommune lovligt vil kunne betale for udgifterne til driften af belysningen på private fællesveje, såfremt kommunen herved varetager en saglig kommunal interesse. En sådan kommunal interesse må eksempelvis antages at foreligge, hvis kommunen af arkitektoniske årsager ønsker en særlig udformning eller opsætning af de pågældende belysningsarmaturer. En kommune må endvidere antages at kunne betale for driften af belysningen på private fællesveje, hvis belysningen etableres af hensyn til trafikanternes almindelige tryghedsfølelse samt af kriminalpræventive årsager. Endvidere vil kommunen i et vist omfang kunne henvise til sin forpligtelse til en forsvarlig økonomisk forvaltning. Endelig vil kommunen - i tilknytning til ovennævnte formål - kunne inddrage trafikmæssige, herunder trafikikkerhedsmæssige formål i vurderingen af, om der foreligger en saglig kommunal interesse."

Dette indebærer, at en kommune på visse betingelser med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne vil kunne afholde udgifterne til driften af belysningen på private fællesveje i kommunen. Det er en forudsætning, at

kommunen herved varetager en saglig kommunal interesse. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvis kommunen hermed varetager hensynet til trafikanters almindelige tryghedsfølelse samt af kriminalpræventive årsager.

En kommune vil derimod ikke alene med henvisning til trafikmæssige, herunder trafiksikkerhedsmæssige formål kunne afholde udgifterne til driften af vejbelystningen på private fællesveje, da sådanne hensyn kan varetages med hjemmel i lov om private fællesveje. Baggrunden herfor er, at en kommune ikke kan anvende sine økonomiske midler til - ved privatretlige dispositioner eller på anden måde - udelukkende at opnå formål, der er omfattet af reguleringslovgivningen. En kommune kan således ikke anvende kommunalfuldmagtsreglerne som et alternativ til lov om private fællesveje.

Det bemærkes, at en kommune ud fra almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætninger er forpligtet til at behandle forhold, der i det væsentligste er ens på samme måde. Hvis en kommune således overtager udgifterne på nogle private fællesveje ud fra en vurdering af den saglige kommunale interesse heri, vil kommunen som udgangspunkt være forpligtet til tillige at overtage udgifterne på andre private fællesveje, hvor de samme forhold gør sig gældende.

Det er sammenfattende fortsat Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse, at en kommune kan afholde udgifterne til belystning på private fællesveje, såfremt kommunen herved varetager de oven for nævnte saglige kommunale interesser, herunder hensynet til trafikanters almindelige tryghedsfølelse samt af kriminalpræventive årsager. Det afhænger af en konkret vurdering om der foreligger en sådan interesse, herunder om denne interesse gør sig gældende for alle private fællesveje i kommunen, og om kommunen som konsekvens heraf generelt kan afholde udgiften til driften af belystningen for alle disse veje.

Der henvises i øvrigt til ministeriets skrivelse af 16. december 2003.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan afslutningsvist oplyse, at Transportministeriet over for ministeriet har oplyst, at spørgsmålet vedrørende etablering af hjemmel til, at kommunerne kan afholde omkostningerne til driften af belystningen på de private fællesveje indgår i det igangværende arbejde med forslag til en ny lov om private fællesveje.

Kopi af dette brev er sendt til de fem statsforvaltninger, herunder Statsforvaltningen Hovedstaden, KL og Transportministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder